

KALAPOS ÉVA VERONIKA

110 méter

KALAPOS ÉVA VERONIKA (1983) Budapest

Tartsd egyenesen a fejed, légyszi. Megint le fogod enni magad, nekem meg... na, tessék, itt van. Nem igaz már, hogy nem bírsz odafigyelni.

Ne bőgj, semmi baj. Plusz egy mosás, plusz két repedés a kezem fejn, mert a mindenesed, Józsi persze azóta se jött mosógépet javítani. Mondtam, hogy csak egy bűdös cigány, nem kellett volna fizetned neki évekig. Semmit se csinált meg rendesen, csak direkt úgy, hogy pár hónap múlva elromoljon. Hagyd már abba a bőgést, elfogyott a zsebkendő.

Megint olvassak? Nem nézel inkább tévét? Napok óta fáj a fejem, a szemem begyulladt, annyit bámulom a monitort. Borotválkozni is alig tudtam ma reggel, kímélnem kéne. Jó, akkor sértődj meg. Olyan vagy, mint egy gyerek.

Mit akarsz, a Népszabít? Nincs az az isten, hogy abból olvassak. Ne ránkasd már, széttéped, bár nem kár érte. Jó, akkor legyen a helyi hírmondó, azon nem veszünk össze. Tessék, itt van: „Húsz ember esett foglyul egy turisztikai ballonon, amit erős szél dobált húsz percre Berlinben.” Micsoda? Miért nem jó a szórend? Ilyenkor bezzeg tudsz beszélni, mi? Oké, tényleg jobb lett volna, ha a második tagmondat végére teszik a helymeghatározást, mert így olyan, mintha az emberek felkerültek volna a ballonra – amúgy a ballon kosarába, de mindegy – valami random helyen, de a szél csak Berlinben kezdte volna dobálni őket. Micsoda nyelvtannáci vagy. Most mi van, ez csak vicc. De, szerintem vicces.

Amúgy minek megy fel valaki egy ballonra? Jó, a ballon kosarába. Egy csomóféleképp lehet mostanában repülni, a ballon tisztára gagyi. Van sárkányrepülő, sétarepülő, helikopter... Apa, figyelj már, csorog a nyálad. Éhes vagy? Töröld a köntösöd ujjába, mondtam, hogy nincs itthon zsebkendő.

Nem, nem Berlinben vagyunk. Csak a ballonosok voltak Berlinben, mi Budapesten élünk, te ki se mozdultál innen húsz éve. Mi van, mikor voltál te... na, jó, a lényeg, hogy ez most Budapest, szombat reggel van, én meg a fiad vagyok. Balázs, igen, B-vel kezdődik, ügyes vagy. Ez micsoda, hogy néha egy szó se jön, máskor meg egész mondatok?

Olvassam tovább? Szóval: „A ballonon rekedt emberek között egy 11 fős norvég osztály is volt. Az utasok sokkot kaptak, a padlón fekvő reszkettek. Senki sem sérült meg.” Azt írják, nem is ment magasra, mit kellett úgy betojni? 110 méter, az semmi. Ez egy hír? A migránsokról bezzeg szó sincs.

Ja, akartam mondani, hogy Lili holnap nem ér rá, megint én jövök. Apa, ha bőgysz, hazamegyek. Komolyan. De igen, érdeklí, mi van veled, de beteg a Máté. Az unokád. Kb. 130 centi, fekete hajú... mindegy, szóval én leszek itt, nem is baj, legalább ki tudom fizetni Mártit, most van az elszámolás. Anyu elment, ne kezd megint. Meghalt. Mindig eléred, hogy kimondjam, aztán meg bőgysz. Agyrém.

Minek húzzam le a redőnyt? Az előbb húztam fel, mikor fölkeltem. Nem, Apa, nem alhatsz megint, az orvos azt mondta, aktivizálnod kell magad. Nem érdekel, hogy álmos vagy. Ha az öregek lefekszenek, meghalnak. Ezt te mondtad, szóval ne feküdj le. Inkább olvasok tovább, jó? Mit mondasz? Mit tudom én, milyen egy turisztikai ballon. Még sose voltam olyanon.

Hova mész? A francba, jó, kikísérlek, de előbb is szólhattál volna. Pont elég, hogy Márti pelenkáz este, én biztos nem foglak. Ha nem szólsz, aztán be-

pisilsz, ülhetsz benne egész nap. Óvatosan, kapaszkodj a fogantyúba, azért szereltem fel. Add ide, megfogom, összevissza spriccelsz. Dehogy fáj, nem szorítom. Ne bőgj.

Nagyon izzadsz, lehet, hogy mégis le kéne feküdnöd. Majd olvasok még, oké? Nem, nem ment a lábadra. Ne hisztizz, egyedül nem tudlak megfürdetni, majd Mártival ketten. Jó, akkor letöröllek. Hol a kislavór? Csüccs ide, a kád szélére. Meg tudod tartani magad?

Milyen vékony a lábad a nagy hasadhoz. Olyan vagy, mint egy pók, én is pók leszek, a te fajtád, ugyanilyen vékony a lábam, bár a bőr még nem lötyög rajta ennyire. Jé, nekem is pont itt van anyajegy a térdemen. Még az alakja is hasonlít. Picit nyugodj meg, most miért remegsz, ilyen fáradt vagy? Fáj valamid?

Azért tényleg hülye, aki felmegy azzal a ballonnal. Mi van, ha vihar lesz? Odavágja őket egy nagyfeszültségű vezetékhez, aztán csá, annyi egy 11 fős norvég osztálynak. A norvégok amúgy sincsenek túl sokan, kínai osztály kellett volna. Ne nézzél így. Attól, hogy te folyton tutujgattad a nyomikat... kapaszkodj, jó? Így ni, mindjárt kész. Biztos így kapaszkodtak a kosár alján is, szorongatták a vasrudakat, meg amit értek. Tudom, hogy tériszonyod van, emlékszem a Kékestetőre. Anyu kiröhögött, hogy nem jöttél fel.

Akkor lefekszel? Itt maradok, ha bármi van. Dehogy megyek, a budira se találsz ki egyedül, ne csináld a fesztivált. Az előbb még fáradt voltál. Mitől félsz? Ne idegesíts.

Nem, még mindig Budapest. Nem ballon, ez egy szoba. A te szobád. Itt aludtatok Anyuval... meghalt, Apa, esküszöm, fel fogom írni neked. Nem tudom, hol az olvasó szemüveged, miért, meg bírod tartani az újságot? Nem fúj a szél, harminc fok van. Sose ültél ballonon, mit zagyválsz megint? Az ágyban fekszel, nem pedig...

Jó, akkor kapaszkodj. Fogd erősen a rudat az egyik kezeddal, a másikat meg add ide. Tudom, nekem is hányingerem van, de mindjárt vége. 110 méter, az nem sok. Nem lesz semmi baj. Hívok segítséget, valaki leszded minket innen. Nem fognak lelőni. Nem. Nem vagyok rendőr, a fiad vagyok. Balázs, B-vel, igen. Jól van, Apa, ügyes vagy. Kapaszkodj, foglak.

NOVÁK VALENTIN (1969) Budapest

Kortárs novellapályázat II. díj

NOVÁK VALENTIN

Alátszat szent,
avagy a *futurisztikai* ballon

– Nyughatatlan ma a szív. Szelet vetek, háborút aratok. Nézd, alant is, az a léggömb, amit majd kipukkanaszt a kevélység, hiába került az égbe, akik rajta vannak, csak a felszínt kapiskálják, mint a baromfiak. Tájakat látnak, matchboxnyi autókat, *társasjáték-figura* embereket. Jaj, de pici, jaj, de mókás, jut eszükbe, aztán semmi egyéb... Makett Brandenburgi kapu, makett Reichstag, makett berlini fal. De jó lenne hazavinni. Ez árad a tekintetükből. Aztán otthon kirakni egy Berlin-terepasztalra. Hogy eldicsekedhessenek: van egy saját Berlinük...

– Balszárnyal keltél, Damiel. Szárnyaid méregetől feszülnek, zöld színben játszanak.